

една малка игра на: «ти си виновния, ти отговаряй», а сердаря отново падна въ *отчаяние* (marasme).

На слѣдующия денъ прѣдъ насъ пакъ се изпрѣчи казашката завѣса! Обаче ние нѣмахме намѣрението да започваме отъ ново, а руситѣ искаха да избѣгнатъ всѣко сериозно стълкновение съ главнитѣ си сили, които, къмъ това врѣме, едва ли можеха да бждатъ значителни, понеже всичко се групираше около Плъвенъ. Но, армията на Цесаревича, която — гъвкава като ржавица, — добрѣ маневрираше, и благодарение на своята кавалерия — тя на всѣкъждѣ се явяваше по-многочисленна отъ насъ. Тамъ, гдѣто се окажеше нужно, тя ни противопоставѣше съсрѣдоточени всичкитѣ си сили, когато ние настѣпвахме *срѣщу нея съ дълги и тънки линии*.

Въ сражението при Черковна главната наша грѣшка бѣше, че до като ние -- развърнати на единъ огроменъ фронтъ — заемахме хълмоветѣ, дало се такава една заповѣдъ на една отъ дивизиитѣ: «Идете и ми заобиколете това!» и ѝ показали една долина и гори

И кого натовариха съ обхода?

Египетската дивизия.

Началникътъ на тази дивизия бѣше очарователния принцъ Хасанъ, покойния вуйчо на сегашния хедивъ; той бѣше единъ отличенъ офицеръ, който бѣше изучвалъ военнитѣ науки въ Германия. Щаба на принца бѣше тѣй сжщо доста добъръ, твърдѣ дѣятеленъ, добрѣ знающъ, но войниците никога не бѣха бивали на война и, поради това, никога не бѣха имали работа съ такъвъ единъ противникъ, каквито бѣха руситѣ. Безъ да се гледа, обаче, на това, тѣ все пакъ биха изпълнили своя дългъ, ако, за първъ пътъ, не биха имъ дали такава една непосилна задача.